

skal vedtages med kommunerne. Og både Venstre og De Konservative har jo et stort ansvar ude i kommunerne. Derfor går jeg ud fra, at regeringen også tager hensyn til det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 52 (V, KF, DF, CD, KFR og FRI) stemte for, 55 (S, SF, RV, EL og Frank Dahlggaard (UP)) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 147:

Forslag til folketingsbeslutning om undtagelse fra arbejdsmiljølovens regler om hviletid og fridøgn ved hjemmearbejde.

Af Charlotte Antonsen (V) og Pia Christmas-Møller (KF) m.fl.

(Fremsat 12/4 2000. Første behandling 9/5 2000. Betænkning 17/5 2000).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Charlotte Antonsen (V):

Hvis der var nogen, der havde troet, at der var blevet brudt hul i betonen, må jeg skuffe dem. Beton er fortsat den røde tråd i regeringens arbejdsmarkedspolitik.

Forslaget, jeg taler om, er det beslutningsforslag, der vil undtage hjemmearbejde fra at leve op til 11-timers-reglen, og der har, som alle jo ved, regeringen i deres nyorientering her i januar måned besluttet, at nu skal man ikke længere undtage hjemmearbejde fra hviletidsbestemmelserne. Man skal altså, hvis man arbejder lidt ved computeren derhjemme, sikre sig, at man holder op med arbejdet, 11 timer før man skal på arbejde igen næste morgen. Man kan ikke få gavn af sommeren og det gode vejr,

man skal blive inde ved sin pult, så man kan overholde 11-timers-reglen.

Det er fuldstændig ejendommeligt, da man på den måde breder ny beton ud på arbejdsmarkedsområdet. Det er jo et område, der hidtil har været undtaget fra den almindelige lovgivning, fra den almindelige arbejdsmiljølovgivning, hvor man nu har indført rigide regler.

Ordføreren for Socialdemokratiet, hr. Bjarne Laustsen, var ved førstebehandlingen af beslutningsforslaget inde på, at man især havde øje på de 25.000 dagplejere, som jo har en anden type arbejde end det at sidde ved en computer. Og der vil jeg gerne spørge hr. Bjarne Laustsen: Gør det ikke indtryk på hr. Bjarne Laustsen, når vi i forbindelse med svar fra ministeren får at vide, at kun en meget lille del af de 300.000 mennesker, der i dag har hjemmearbejde, faktisk er dagplejere? Langt hovedparten af distancearbejderne arbejder ved computere.

Og i øvrigt så er det jo sådan i danske hjem i dag, at man også arbejder med sin computer, selv om man ikke er på arbejde. Der er jo mange, der i fritiden er på Internet osv.

Men her vil man altså fra regeringens side til at lave regler for, at den del af det, der vedrører arbejdet, skal kontrolleres, og der skal man overholde arbejdstidsreglerne.

Bjarne Laustsen (S):

Ja, nu må vi jo ikke glemme, hvad det er, det her handler om. Det handler om, at Venstre har stillet et forslag om, at alt hjemmearbejde skal fritages fra arbejdsmiljølovens bestemmelser, og at det ikke bare er et spørgsmål om edb.

Nu har jeg så forstået på fru Charlotte Antonsen, at man ikke har blik for de små i samfundet og ej heller for 25.000 dagplejere. Det er fuldstændig ligeegyldigt for Venstres ordfører og for Venstre, om de har nogle regler, om der er nogen beskyttelse for dem eller ej.

Men det er jo sådan, at vi ikke har mulighed for generelt at fritage efter artikel 17, som det er blevet omtalt.

Det, der er vigtigt for mig, er at sige, at det her handler om en beskyttelseslov for den enkelte, at der for den enkelte, der bliver pålagt at udføre hjemmearbejde for sin virksomhed, også er nogle regler, der er gældende, når man udfører dette arbejde i sit eget hjem, og at det ikke er fri for regulering.

Jeg er godt klar over, at partiet Venstre ønsker ikke nogen reguleringer overhovedet på det her område, men jeg synes, det er godt, at

den enkelte har en mulighed for at sige fra, hvis man bliver budt urimelige arbejdsvilkår.

Anders Samuelson (RV):

Ja, der er vel egentlig tre ting at sige til Venstres ordfører:

For det første, at man kan simpelt hen ikke bare bortforklare, at den måde, som beslutningsforslaget er formuleret på, i sig selv forhindrer, at man kan vedtage det. Det kan simpelthen ikke lade sig gøre i forhold til det EU-direktiv, som der ligger.

Det andet er, at der er altså beskyttelseshensyn, som der skal tages. Det er vi opmærksomme på i Det Radikale Venstre, det er vi opmærksomme på i regeringen. Det er man åbenbart overhovedet ikke opmærksom på fra Venstres side.

Og så for det tredje: Ministeren har tilkendegivet, at der er sat arbejde i gang for at finde en implementering, som finder den rette balance imellem hensynet til et fleksibelt arbejdsmarked og så hensynet til den enkelte lønmodtager. Det hilser vi meget velkommen fra Det Radikale Venstres side og ser frem til resultatet af det arbejde.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jamen jeg kan for det første på ordføreren for Socialdemokratiet, hr. Bjarne Laustsen, forstå, at hvis vi efter sommerferien fremsætter et nyt beslutningsforslag, som fratager hjemmearbejdere at overholde 11-timers-reglen, og hvis vi undtager dagplejerne fra det, så kan Socialdemokratiet stemme for beslutningsforslaget. Skal det forstås sådan?

Og det er så også til hr. Anders Samuelson, for når har Anders Samuelson begynder at inddrage EU i denne her sag, så er det jo lidt passé. Det er rigtigt, at ministeren i første omgang forsøgte at give EU skylden for disse betonregler. Problemet er, at i det EU-direktiv, der handler om arbejdstid, har man eksplicit undtagelse for hjemmearbejde, og derfor kan man altså ikke misbruge EU i denne her sag, og det har vi også fået svar på under udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Fru Charlotte Antonsen spørger mig direkte, om vi, hvis man fremsatte et nyt beslutningsforslag, der kun omhandlede edb-arbejdsplad-

ser, så ville kunne stemme for et sådant forslag. Til det er svaret klart og tydeligt: Nej.

Men det, Venstre gjorde et stort nummer ud af ved førstebehandlingen, var udelukkende at tale om det her, hvor jeg gentagne gange måtte gøre opmærksom på, at beslutningsforslaget var stillet på en sådan måde, at det fritog alt hjemmearbejde for regulering efter miljølovens bestemmelser.

Derfor er der jo en lang række ting, der skal være opfyldt, også når man har hjemmearbejdspladser. De er omfattet af det ganske almindelige sikkerhedsarbejde og også APV, altså arbejdspladsmiljøvurderingen. Og derfor kan jeg sige, at det må bero på et konkret spørgsmål, om der er nogle typer arbejde, der kan undtages.

Vi har jo gentagne gange, også under førstebehandlingen, forelagt, at man sagtens af aftalevejen mellem parterne kan gå ind og aftale, hvilke regler der skal være gældende, når man har hjemmearbejde.

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg må altså give Venstres ordfører, fru Charlotte Antonsen, fuldstændig ret, når hun siger, at vi her støder på typisk gammeldags socialdemokratisk beton. Jeg troede faktisk, at vi havde forladt den firkantede tænkning, hvorefter alt, hvad der er forbudt, er forbudt, medmindre man har en positiv tilladelse til at gøre bestemte ting.

Vi vil meget gerne have et samfund, hvor der er plads til dynamik og initiativ. Vi vil meget gerne have et samfund, hvor mennesker har en umiddelbar forståelse for reglerne og derfor også søger at overholde dem. Det får man altså ikke ved at etablere et regelsæt, hvorefter alt er forbudt, medmindre det direkte er tilladt. At lave et meget finmasket regelsæt for adfærden i private hjem er så forældet en tankegang, at man burde have forventet, at Socialdemokratiet i dag viste større åbenhed over for at se på det mere fleksibelt.

Jeg vil appellere til den socialdemokratiske ordfører om at revidere sit svar, som kom lige for et øjeblik siden. Jeg vil appellere til Socialdemokratiet om, at man ved næste samlingsbegyndelse vil vise et åbent sind, sådan at man kan få nogle regler, som virker umiddelbart fornuftige for mennesker, som har distancearbejde og arbejde i hjemmet.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg ved ikke, hvad der er bedst eller værst, om det er beton eller det er at være løs i fugerne. Men i hvert fald så er det sådan, at skiftende arbejdsministre, også fra fru Pia Christmas-Møllers parti, har gentagne gange bekræftet, at det er helt i orden, at man regulerer arbejdsforholdene bl.a. via arbejdsmiljøloven også. Og hvis det er sådan, at vi skulle fritage, bare fordi det er et hjemmearbejde, hvilken begrundelse skulle det så være for at opretholde reglerne, når det drejer sig om edb-arbejde på en ganske almindelig virksomhed?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Det er jo direkte i strid med sandheden, må jeg sige til hr. Bjarne Laustsen. Jeg står her med bekendtgørelse nr. 322 af den 22. januar, hvoraf det fremgår ...

Formanden:

Det skal være en kort bemærkning til den sidste ordfører.

Charlotte Antonsen (V):

Nå, undskyld. Ja, men så vil jeg gerne spørge fru Pia Christmas-Møller, om jeg ikke har ret i, at den indtil januar gældende bekendtgørelse eksplicit undtog arbejde i hjemmet, når vi taler om hviletider og fridøgn. Er det ikke korrekt, vil jeg gerne spørge fru Pia Christmas-Møller?

Formanden:

Det kan jo slå til at nikke. Fru Pia Christmas-Møller, en kort bemærkning, går jeg ud fra.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg tror, dette må være et udslag af Folketingets forretningsorden.

Men jeg kan fuldt ud bekræfte fru Charlotte Antonsens udlægning af besvarelsen fra ministeren, og det viser jo også, at i EU kan man se, at der er en fornuftig begrundelse for netop at undtage hjemmearbejde fra disse meget præcise arbejdsmiljøregler.

Nu, jeg er her, vil jeg godt sige til hr. Bjarne Laustsen ...

Formanden:

Næh, det vil man ikke. Hr. Ole Sohn – som ordfører.

Ole Sohn (SF):

Ja, det har unægtelig en fordel at væbne sig med tålmodighed, så man kan bestige talerstolen som ordfører, så man ikke er nødt til at forholde sig til en enkelt taler.

Men jeg vil gerne sige til forslagsstillerne, til Venstre og De Konservative, at i den her sag synes jeg, de to partier har befattet sig med meget beton. For da vi havde førstebehandlingen af beslutningsforslaget, var der til tider, vil jeg sige, en rimelig saglig debat om, at man skal indrette regler, også arbejdsmiljøregler, på en sådan måde, at de virker hensigtsmæssigt, dog på en sådan måde, at de lever op til hovedformålet netop at være en beskyttelseslov for lønmodtagerne.

Jeg kan huske, om ikke andet, så hvad jeg selv sagde, at jeg havde meget forståelse for, at man fandt en smidig måde at tilrettelægge bekendtgørelsen på, og jeg erindrings også ministerens svar. Ministeren gav faktisk det tilsagn, at var der for firkantede formuleringer, var der mulighed for at bløde op og gøre det mere smidigt, sådan at var der en mere brugbar bekendtgørelse, ja, så var ministeren indstillet på det. Derfor, når man så fastholder, at man ønsker at få beslutningsforslaget til afstemning ved en andenbehandling, så låser man sig jo fast i firkantede holdninger også med de mange fejlagtige opfattelser, som de to partier gav udtryk for under førstebehandlingen.

Derfor havde det tjent partierne til ære at have ladet førstebehandlingen været tilstrækkelig, sådan at vi hen over sommeren kunne se: Hvad kan ministeren byde på? Og så på den baggrund tage en ny debat om nødvendigt.

Men jeg vil gerne præcisere, at for SF er det utrolig vigtigt at slå fast med syvtommersøm, at arbejdsmiljøloven er en beskyttelseslov, og at det er grundlaget.

Men samtidig skal vi jo have formuleret bekendtgørelser og vejledninger, som miljøloven skal administreres efter, på en sådan måde, at de virker tilgængelige, at de virker troværdige, og at de virker rationelle.

Derfor er jeg glad for det tilsagn, ministeren gav, og så må vi se, hvordan forløbet bliver. Jeg har ret stor tillid til på baggrund af den service-debat, vi havde under førstebehandlingen, at vi nok skal få løst problemet. Ellers kan vi naturligvis tage det op igen. Men at forsøge at lave konklusioner, før vi har haft lejlighed til at få redigeret i den bekendtgørelse, sådan som mi-

nisteren har givet tilsagn om at gøre, det synes jeg er for meget.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg kan da godt se, at det er ubehageligt, og at det er synd for hr. Ole Sohn, at hr. Ole Sohn nu bliver tvunget til at stemme imod et beslutningsforslag, som han måske i virkeligheden meget godt kan lide.

Altså det er da ikke særlig rart at skulle gå rundt og sige til 300.000 mennesker, der arbejder hjemme, at SF ønsker at fastholde de gamle regler om arbejdstid. Når man hører SF, lyder det jo faktisk fra SF, som om man godt kan lide fleksibilitet, og derfor er det da klart, at det ikke er rart at skulle være tvunget til sådan at tage stilling.

Nu plejer det at være sådan her i salen, at når vi har beslutningsforslag, så stemmer vi også om det, og vi har to behandlinger af sagen. Grunden til at vi fastholder, at sagen skal til anden behandling og afstemning, er, fordi vi ikke har kunnet få nogle ordentlige svar fra ministeren, hvor ministeren understreger, at man fra regeringens side agter at lave om på reglerne. Vi har fået et henholdende svar om, at man skal lave notater, og at man skal tage alle mulige mennesker i ed, før man vil overveje at lave nye regler på området. Det er simpelt hen for slapt, og derfor skal sagen afgøres i en afstemning.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne sige til fru Charlotte Antonsen, at hvis jeg havde haft besvær med at forholde mig til, hvad jeg mener, og hvad vi indstiller her, så havde jeg givetvis forholdt mig i ro på min plads.

Men jeg mener faktisk, at SF kom med de mest konstruktive bemærkninger med det forslag, hvor vi på den ene side siger – og det er jo her, vandene skiller i forhold til Venstre og De Konservative – at for SF er det krystalklart, at arbejdsmiljøreglen er en beskyttelseslov for lønmodtagere. Det rokker vi os ikke fra. Det er udgangspunktet for enhver handling, vi foretager os omkring arbejdsmiljø.

Til gengæld – og det siger jeg gerne igen og igen og igen: Vi vil gerne være med til at smidiggøre og lave arbejdsmiljøreglerne så rationelle, at de også kan bruges operativt i år 2001 og fremover. Det medvirker vi gerne til; det signal gav vi ministeren. Men når man ønsker

at få et beslutningsforslag til afstemning, som fjerner det elementære grundlag, netop at det er en beskyttelseslov, så havde man da vel ikke forventet, at SF skulle stemme for det.

Jette Gottlieb (EL):

På trods af førstebehandlingen er det åbenbart nødvendigt at tilkendegive – og derfor vil jeg gerne gøre det – at Enhedslisten er dybt uenig med V og K, der mener, at det både er moderne og forsvarligt at ophæve de regler, der beskytter arbejderne mod at blive tvunget til at arbejde hele tiden.

Dybest set er 11-timers-reglen jo ikke særlig vidtgående. Den siger, at man ikke skal arbejde i 11 timer i træk. Det synes jeg er yderst fornuftigt, og den er helt åbenlyst nødvendig for at sikre mod det pres, som ansatte bliver udsat for hele tiden, også uanset hvor de arbejder, for at arbejde mere. Det kan man bare se på den store mængde af overarbejde, der bliver kørt rundt om i virksomhederne. Og det er sådan set kun 11-timers-reglen, der gør, at det ikke går fuldstændig ovenud af loftet.

Den eneste svaghed, der er i 11-timers-reglen, er efter min mening, at den følger virksomhederne og ikke den enkelte, og jeg har engang stillet forslag om, at det blev ændret, så den fulgte den enkelte. Det lyder lidt nu, som om at det kunne Venstre og De Konservative godt støtte; det kunne de ikke dengang. Men det er den eneste svaghed, der er i 11-timers-reglen, at den ikke følger den enkelte, så den enkelte er beskyttet i de 11 timer.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Lad mig starte med at gentage, hvad jeg tilkendegav ved førstebehandlingen, at regeringen er positiv over for at undersøge, om arbejdstidsdirektivets artikel 17 kan give mulighed for at en endnu større fleksibilitet i reglerne, samtidig med at beskyttelseshensynet fortsat tilgodeses, og regeringen ønsker at inddrage arbejdsmarkedets parter, hvad der tilsyneladende er helt fremmed for fru Charlotte Antonsen.

Fru Charlotte Antonsen gjorde et stort nummer ud af at sige, at betonen er fortsat den røde tråd i regeringens arbejdsmarkedspolitik. Hvis jeg ikke tager meget fejl, så er store dele af den arbejdsmarkedspolitik, der er gældende her i landet, aftalt i forlig, der bl.a. omfatter Venstre. En ikke særlig smuk betegnelse eller måde at beskrive en politik, man selv har lod og del i.

Det er i debatten blevet diskuteret, om den danske regering har en for snæver fortolkning af undtagelsesbestemmelserne i direktivet. Jeg vil godt henvise til den udveksling, der har været af henholdsvis spørgsmål og svar mellem et dansk medlem af Europa-Parlamentet og kommissæren for området her. Af det svar, der er givet, fremgår det, at der er en række muligheder for undtagelser i forskellige situationer og i forskellige sektorer eller ved kollektive overenskomster som grundlag.

Det understreger med al ønskelig tydelighed, at en generel og ubetinget undtagelse som den, beslutningsforslagsstillerne går efter, ikke er i overensstemmelse med EU-direktivet, og det er ikke et spørgsmål om at give EU en skyld i den her sammenhæng. Rent faktisk er det min opfattelse, at man kan give EU æren for, at der er et beskyttelseshensyn, der tilgodeses i medlemslandenes lovgivning.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Til hr. Ole Sohn, hvis sidste indlæg fik mig til at tænke på, om vi kunne mødes engang til efteråret omkring et forslag, som sikrer, at ingen arbejdsgiver kan pålægge en lønmodtager at arbejde så meget, at der ikke er plads til 11 timers hvile pr. døgn, når det gælder hjemmearbejde, vil jeg sige, at jeg mener, vi i fuldt omfang har taget hensyn til beskyttelsesformålet bag arbejdsmiljølovens intentioner.

Vil hr. Ole Sohn og SF være med til et forslag, som på den måde sikrer, at man ikke kan pålægge en arbejder at arbejde som meget, at man ikke har 11 timers hvile pr. døgn? Det mener jeg i hvert fald må være konsekvensen af det indlæg, som hr. Ole Sohn kom med for et øjeblik siden. Så synes jeg alligevel, vi er nået et skridt i den rigtige retning under den her debat.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er naturligvis åben for samtaler med alle, også med fru Pia Christmas-Møller, også om arbejdsmiljølovgivningen, men min erfaring tilsiger mig nu, at når det virkelig gælder, når der virkelig skal rykkes omkring arbejdsmiljøet, så er det meget sjældent, i hvert fald ikke i den tid, jeg har siddet i Folketinget, at jeg har set Det Konservative Folkeparti flokkes om de arbejdsmiljøpolitiske initiativer, der bliver taget her i Folketinget. Tværtimod så er det altid med bagstræb og modstand.

Jeg står meget gerne ved åbne samtaler med både Venstre og De Konservative om alle arbejdsmiljøinitiativer, men jeg tror nu nok, at jeg har mest tiltro til, at det flertal, som har udkrydret sig omkring regeringen, SF og Enhedslisten, er det mest operative og det fremadrettede og det visionære, men jeg kan jo blive klogere. Og så er jeg indstillet på at lytte.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Det er til arbejdsministeren. Altså det fremgår eksplicit af EU-direktivet, at hviletidsreglerne kan fraviges – det er så under nogle forudsætninger – men det fremgår eksplicit, som det også fremgår af beslutningsforslaget.

Dernæst skriver ministeren altså selv i svar til udvalget, at jo mindre mulighed der er for, at arbejdsgiveren kan måle arbejdstiden – og det er jo det, der er tale om her – jo større sandsynlighed er der for, at hviletidskravene kan fraviges.

Så ministeren siger altså i sit svar til udvalgene også ja til, at selvfølgelig kan man lave nogle mindre rigide regler på det her område. Hvorfor i alverden har man så gjort noget andet i januar måned i år? Det er jo det samme direktiv, vi taler om, og der er ikke sket andet nyt.

Så vil jeg gerne spørge ministeren om en ting til, som ministeren ikke kom ind på i sit svar. Det er: Hvad med kontrollen? Der har vi fået et svar, som hedder, at man normalt ikke fører tilsyn i ansattes hjem, og hvad vil man med en lovgivning, som beskytter lønmodtageren, hvis man ikke agter at kontrollere den pågældende lovgivning? Det er jo meningsløst at lovgive på den måde; det er at lovgive med hovedet under armen.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg synes, det var meget forstemmende at opleve hr. Ole Sohns seneste indlæg her i debatten; det svarer til at holde på et stykke grøn sæbe.

Hr. Ole Sohn har tidligere i debatten omkring det her forslag tilkendegivet, at man fra SF's side ville være parat til at indrette arbejdsmiljøloven efter, at vi lever i år 2000. Man har sagt, man vil være parat til at indarbejde den situation, at mange arbejder hjemme, i de private hjem, men så flyver hr. Ole Sohn af sted fra sit eget tilsagn; det synes jeg er lidt trist og ærgerligt.

Jeg vil gerne give hr. Ole Sohn en chance til: Vil SF være med til at kigge på arbejdsmiljøloven, for så vidt angår 11-timers-reglen, det vil sige hviletidsbestemmelserne, for arbejde i private hjem? Vil hr. Ole Sohn være med til at sikre, at man ikke kan pålægge arbejdstagere at arbejde så meget i private hjem, at de ikke har ret til 11 timers frihed, men at det i øvrigt er op til dem selv at arbejde, som de nu har lyst til, inden for fleksible rammer? Vil hr. Ole Sohn være med til det, ja eller nej?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jamen jeg tror, at Det Konservative Folkepartis ordfører enten ikke kan eller ikke vil, givetvis det sidste, forstå, hvad jeg siger. Mit udgangspunkt – det har jeg sagt tidligere i dag, det sagde jeg under førstebehandlingen – er, at arbejdsmiljøloven er en beskyttelseslov; det element er det helt afgørende.

Det andet, jeg sagde, og det gentager jeg også gerne, også sådan, at ministeren kan høre det, og at fru Pia Christmas-Møller kan høre det samtidig, er, at arbejdsmiljøreglerne skal virke på en sådan måde, at de fungerer her i det nye årtusinde. Man kan ikke tilrettelægge arbejdsmiljøregler, som man kunne gøre omkring det forrige årtusindskifte, man kan aldrig fravige med SF's stemmer, at det er en beskyttelseslov for lønmodtagere.

Så den smidighed, der skal lægges ind, og som ministeren har givet tilsagn om at komme med, i hvert fald med forslag til, afventer vi, og når vi har set, hvilket udspil der kommer, så kan vi tage en debat om, hvorvidt det kan gøres bedre, eller om vi synes, det er de geniale løsninger, der er kommet frem.

Formanden:

Jeg skønner, at debatten er ved at være ved sin afslutning. Jeg kan ikke lytte mig frem til, at der overhovedet kommer nyt. Ønsker fru Charlotte Antonsen ordet? Det er ikke tilfældet. Så er forhandlingen sluttet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 53 (V, KF, DF, CD, KRF, FRI og Frank

Dahlgaard (UP)) stemte for, 55 (S, SF, RV og EL) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 120:

Forslag til folketingsbeslutning om en revaluering af kronen.

Af Frank Dahlgaard (UP).

(Fremsat 16/3 2000. Første behandling 26/4 2000. Betænkning 4/5 2000).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Frank Dahlgaard (UP):

Behandlingen af dette forslag under førstebehandlingen og også under udvalgsbehandlingen giver alle, der har lidt forstand på nationaløkonomi, det indtryk, at det har Folketinget ikke, og at det har økonomiministeren heller ikke. I hvert fald lader hun, som om kronen ligger fast, og der skal ikke røres ved den.

Men kendsgerningen er, at den danske kronkurs i de sidste 16 måneder er faldet med 8 pct. med alle de ulykker, det giver i form af øget inflation, dårligere bytteforhold og større gæld til udlandet, alle devalueringens problemer, og der er det specielt inflationen, fordi importen bliver dyrere, som er et problem. Inflationen er lav i Europa og verden, men relativt set er prisstigningerne, inflationen, i Danmark ganske høj. Det kan man justere på ved at opjustere kronkursen inden for det gældende valutakurssamarbejde; det vil føre kronkursen tilbage, hvor den var i oktober-november måned.

Jeg bemærker, at en nationaløkonom som Bjarne Møgelhøj, tidligere formand for FDB, i dagbladet Politiken den 13. maj også kommer med forslaget om at revaluere kronen nu, og jeg har mærket mig og håber også, at Folketinget vil gøre det, at bankøkonomer fra den internationale investeringsbank Solomon-Smith-Barney peger på muligheden af en revaluering af den danske krone.